

givende uddannelser og i stedet for lade de besparelser gå ind på de uddannelser, som ikke giver nogen kompetence.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde sagde til mig før, at han havde fået svar i et ministerium, og man kan jo sige, at som man råber i skoven, får man svar. Hr. Jens Rohde har sikkert også fået et svar fra et ministerium om, at der ikke kan tjenes flere penge ind på beskatning af Nordsøolien, så det kommer vi nok ikke så meget videre med. Vi kan jo også høre i svaret til fru Pernille Blach Hansen, at vi igen her er udsat for Venstres nysprog. Når man siger produktivitetsforbedringer under valgkampen, så skal befolkningen altså være i stand til at oversætte det til »kraftige nedskæringer«. Det må man jo så vænne sig til, denne her nye ordbog, som Venstre har.

Når nu man har skåret så kraftigt, som man har gjort, bl.a. på miljøet – hvor der jo af CASA i dag er blevet afsløret, at der bliver skåret over 4 mia. kr., der bliver skåret på arbejdsmiljø, der bliver skåret kraftigt på uddannelse osv. – går alle de penge, der kommer ind på de meget, meget store nedskæringer, så til vennerne alle sammen?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg mener egentlig, at både statsministeren og jeg i den sidste time med vores taler klart har regjort for, hvor pengene fra de omprioriteringer, som vi har foretaget, kanaliseres hen. Så ved jeg ikke, om fru Line Barfod mener, at de, som er på venteliste, skulle være specielle venner af os. Ja, det kan være, de bliver det, for den regering, som fru Line Barfod og hendes parti var parlamentarisk grundlag for, formåede jo bare at få problemerne til at eskalere og eskalere. Nu har vi en regering, der endelig forsøger at gøre noget ved det.

Det samme med ældreområdet. Det er jo ikke for ingenting, at det blev et kæmpe tema i valgkampen. Det er jo, fordi der er nogle problemer. Det er problemer, som denne her regering har sat sig for at løse. Men når vi også ønsker at gøre en indsats for erhvervslivet, og det har vi i øvrigt heller aldrig lagt skjul på, så er det altså, fordi det er der, pengene skal komme fra til at finansiere alle de ting, som jeg faktisk også tror, at fru Line Barfod gerne vil have.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jens Rohde snakker udenom. Det kan jeg godt forstå. Det har vi hørt gentagne gange. Stort set ligegyldigt hvilke besparelser der er blevet gennemført, har man sagt, når vi har debatteret det, at de går til ventelister og ældre.

Nu er det sådan, at det meget klart står i lov-bemærkningerne omkring pengene til ventelister, at de 1,5 mia. kr., der gives dér som en engangsbevilling, tages fra ulandsbistanden, som skæres hvert år. Det er klart blevet sagt, at den halve milliard, der gives til mere bureaukrati på ældreområdet, bliver taget fra nedlæggelse af råd og nævn.

Er det ikke korrekt, at pengene til ventelisterne er besparelserne på ulandsbistanden, og pengene til ældrebureaukrati er pengene fra råd og nævn? Alle de andre nedskæringer på miljø, på arbejdsmiljø, på uddannelser og alt andet går ikke til ventelister. De går ikke til ældre. De går til vennerne i erhvervslivet.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Så kan jeg bare sige, at så har fru Line Barfod hverken hørt statsministerens tale eller min tale. Og nu har jeg altså ikke taletid til at stå og remse det hele op en gang til. Men fru Line Barfod får muligheden for at slå op i Folketingsstidende senere hen og se på alle de resultater. I øvrigt er der også udgivet sådan en lille bog, som jeg kan se, at fru Aase D. Madsen sidder med dernede, om, hvad regeringens resultater er. En lang række initiativer.

Denne her regering har jo taget langt flere initiativer på et halvt år, end det nogen sinde inden for den samme tidsramme lykkedes den tidligere regering med fru Line Barfods parti som parlamentarisk støtte. Jeg har også hørt for flere uger siden, at fru Line Barfod synes, det er et rædselsfuldt samfund, vi lever i. Men det er jo en ren tilståelsessag, for så er der tilsyneladende ikke gjort nok i de sidste 9 år.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

En anden tilståelsessag er regeringens brud på folkeskoleforliget. Undervisningsministeren gav faktisk på et tidspunkt tilståelsen og sagde, at regeringen med bruddet på folkeskoleforliget brød mange års tradition. Hr. Jens Rohde forsøger i dag at bortforklare det forligsbrud med, at